

tigende Hændelse indtræffer, skal de Perioder, for hvilke der er betalt Erstatning for midlertidig Nedsættelse af Erhvervsvevnen eller for Arbejdsløshed, regnes som Bidragsperioder i den Udstrækning og paa de nærmere Vilkaar, som fastsættes i den nationale Lovgivning.

Artikel 5.

1. Den forsikrede, der ophører at være forsikringspligtig, uden at være blevet berettiget til en Ydelse, der udgør Vederlag for de Bidrag, der er krediteret ham, skal bevare sine Rettigheder med Hensyn til disse Bidrag.

2. Dog kan den nationale Lovgivning begrænse Gyldigheden af den paa erlagte Bidrag grundede Ret til Udløbet af en vis Tidsfrist, regnet fra den Dato, da den forsikredes Forsikringspligt ophørte. Denne Tidsfrist kan enten sættes i Forhold til Bidragsperioderne eller fastsættes til et bestemt Tidsrum:

- a) Naar Tidsfristen er sat i Forhold til Bidragsperioderne, skal den udgøre mindst $\frac{1}{3}$ af den samlede Periode, for hvilken der efter Forsikringsforholdets Begyndelse er betalt Bidrag (med Fradrag af de Perioder, for hvilke Bidrag ikke er krediteret Vedkommende).
- b) Naar Tidsfristen er fastsat som et bestemt Tidsrum, maa dette i intet Tilfælde være mindre end 18 Maaneder, og Retten til Bidragene kan bringes til Ophør ved Tidsfristens Udløb, medmindre det i den nationale Lovgivning fastsatte Minimumsantal af Bidrag i Løbet af denne Periode er krediteret den forsikrede i Henhold til tvungen eller frivilligt fortsat Forsikring.

Artikel 6.

Efterladteforsikringen skal i alle Tilfælde give Ret til Rente for Enken eller en forsikret eller Rentenyder, saalænge hun ikke gifter sig paany, samt for efterladte Børn.

Artikel 7.

1. Retten til Enkerente kan gøres betinget af, at vedkommende Enke har opnaaet en vis Alder eller er Invalid.

2. De i Stk. 1 indeholdte Bestemmelser finder ikke Anvendelse i Tilfælde af, at der er fastsat en særlig Forsikringsordning for Funktionærer.

3. Retten til Enkerente kan begrænses til de Tilfælde, hvor Ægteskabet har strakt sig over en vis fastsat Periode og blev indgaaet, før forsikrede eller Rentenyderen havde opnaaet en nærmere fastsat Alder eller blev Invalid.

4. Retten til Enkerente kan bortfalde, dersom Ægteskabet ved forsikredes eller Rentenyderens Død var opløst, eller der forelaa Separation under saadanne Forhold, at Skylden udelukkende kunde tilskrives Hustruen.

5. I Tilfælde, hvor flere kan gøre Krav paa Enkerente efter samme forsikrede eller Rentenyder, kan Renten begrænses til Beløbet for een Rente.

Artikel 8.

1. Ethvert Barn under en vis foreskrevne Alder, der i intet Tilfælde maa være over 14 Aar, skal være berettiget til Rente ved en af Forældrenes Død.

2. Dog kan Retten til Rente for Børn af en forsikret eller rentenydende Moder gøres betinget af, at Moderen har bidraget til Barnets Underhold eller af, at hun ved sin Død var Enke.

3. Det skal i den nationale Lovgivning fastsættes, i hvilke Tilfælde Børn udenfor Ægteskab er berettiget til Rente.

Artikel 9.

1. Hvad enten Rentens Størrelse varierer efter Forsikringstiden eller ej, skal Renten udgøre et bestemt Beløb eller Procentdel af den Lønning, der i forsikringsmæssig Henseende kommer i Betragtning; eller variere efter Beløbet af indbetalte Bidrag.

2. I Tilfælde, hvor Renten varierer efter Forsikringstidens Længde, og hvor Retten til Rente er betinget af en fastsat Karenstid, skal den, medmindre der garanteres en vis Minimumsrente, indbefatte et bestemt Beløb eller en fastsat Procentdel, der ikke er afhængig af Forsikringstiden; naar Renten ikke er afhængig af Karenstid, kan der træffes Bestemmelse om en vis garanteret Minimumssats.